

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculæ

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Rana, Mus, & Milvus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

is dolatus lumbos, ut erat meritis, procacitatis
& avaritiæ pœnas dedit.

EPIMYTHION.

*Alit successus improbos, idem & ad
perniciem trahit.*

RANA, MUS ET MILVUS.

DUm Mures inter Ranâsque bellum atro-
fureret, & magna utrinque oriretur stra-
ges, unum è Murinis ducibus bellatrix
Rana captivum fecit. Ille victum se fassus &
victicis ultro veneratus manum: Næ tuus ego
sum; inquit, & jure belli me totum permitto ti-
bi: at nôsti varias esse armorum vices. Victo-
res ipsi cadunt plerumque, & victis in præcordia
virtus redit. Proin utere victoriâ liberaliter,
utriusque fortis memor. Hæc polliceri multa,
horari Murem, bono ut sit animo, & datâ quie-
scat in fide. Verùm in adversa castra dum ho-
stem trahit, ipsūmq; dorso vectat, ut trajicias
lacum; Ecce vectorem Rana succutere fortiter,
aquis ut submergeret. Sensit hostis perfidiam
Mus infelix, & læsam incusans fidem: Ergo sic
me prodis, infida, sic pacta servas, ait, sic vin-
dices metuis juris infracti Deos? Illa nihilominus
cùm pergeret hostem excutere & inimicâ se se
expedire sarcinâ; nihil agis tamen, improba,
Mus exclamat; neque, quanquam nocere per-
fas ac nefas velis, hostem impunè perdes. Tum
sua Ranæ cruribus crura, pedes pedibus sic ira-
pli-

R

pli-

plicat, totóque incumbens corpore tam adhaerens
firmiter, hostis ut eludat dolos & frustretur
perfidiam. Interim ambo dum luctantur acris
& pugnae novum exsurgit genus; vidit ab alto
pugnam ancipitem Milvius, & in utrumque in-
dens, Ranam Murémque pariter alvo condidit.

EPIMYTHION.

*Nefas, vel hosti frangere juratam
dem.*

ACCIPITER ET PHILOMELA.

PROMYTHION.

*Non placatur iratus venter verbis in
anibus.*

CAptam tenebat unguibus Lusciniam Acci-
piter, & destinabat in cœnam sibi. In-
muit illa flebiliter, & mortem deprecans
ah! ne, inquit, Rex avium forissime, peccat
in me durius. Vitam oro: nam quid ego pro-
sim tantula? & quas parvum & exangue corpore
tibi epulas paret? Ignosce potiùs, & me de-
tam tibi in omne tempus accipe. Cui fle-
visus Accipiter, agendum, ait; quod mihi os-
cii genus præstabis, tibi si vitæ munus annuatim
Equidem scio, respondit illa, quàm fit, face-
quod possum, leve. Tamen non ero beneficii
immemor; ac si iuvabo te minùs in cæteris.